

Sygn. akt IX U 420/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 stycznia 2016 r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. M. prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia 1 listopada 2015r.,
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 420/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.01.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu S. M. (M.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji jw., domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 25.02.1995r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1984- 1988 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 354,86 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu 19.11.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o przeliczenie wyniósł 238,41 %.

(dowód: akta rentowe)

Ubezpieczony od 31.07.1963r. do 28.04.1995r. pracował w KWK (...) na następujących stanowiskach: młodszy górnik, maszynista lokomotywy pz (od 12.03.1966), górnik strugowy (od 3.07.1971), górnik rębacz (od 3.07.1971).

Ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie trzymianowym, we wszystkie soboty, dwie niedziele, otrzymywał deputat węglowy.

Związek małżeński zawarł 10.05.1969r.

(dowód: akta osobowe, zeznania ubezpieczonego i świadków T. P., A. P. , protokół elektroniczny, k. 41 akt)

Wynagrodzenie ubezpieczonego, odtworzone przez biegłego za lata 1963-1979, wynosiło:

- 1963 – 8.757,74 zł
- 1964- 24.058,38 zł
- 1965- 27.546,17 zł
- 1966- 31.596,78 zł
- 1967 – 35.596,68 zł
- 1968 – 35.612,64 zł
- 1969 – 51.391,89 zł
- 1970- 66.507,99 zł
- 1971- 68.254,75 zł
- 1972-74.327,27 zł
- 1973- 70.461,82 zł

- 1974-93.399,83 zł
- 1975-110.257,50 zł
- 1976-126.047,63 zł
- 1977-106.704,84 zł
- 1978-106.704,84 zł
- 1979- 139.234,36 zł

przy uwzględnieniu takich elementów wynagrodzenia za pracę jak: płaca zasadnicza, dodatek za pracę na II i III zmianie, dodatek szkodliwy, wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek za pracę w dwie niedziele w miesiącu.

Za lata 1980-1995r. kopalnia wystawiła ubezpieczonemu druk Rp-7, w którym zostało wykazane następujące wynagrodzenie:

- 1980 – 167 200 zł
- 1981-178 629 zł
- 1982 – 331 899 zł
- 1983 – 493 789 zł
- 1984– 708 002 zł
- 1985 – 923 954 zł
- 1986- 1 147 314 zł
- 1987 – 1 218 031 zł
- 1988 – 2 1156 772 zł
- 1989 - 7 141 871 zł
- 1990 – 33 977 600 zł
- 1991- 48 995 938 zł
- 1992 – 102 284 102
- 1993 – 171 907 600 zł
- 1994-178 852 500 zł
- 1995 – 10 177 60 zł

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, ustalony na podstawie powyższych wynagrodzeń, wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z okresu 1970-1972, 1974-1976, 1982 -1995 wynosi 281,88 %.

(dowód: opinie: podstawowa i uzupełniająca biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno-rentowych Z. G., k.49-89, 109-142 akt)

Biegły w przypadku lat 1970, 1974, 1975 i 1976 błędnie wyliczył wysokość wynagrodzenia ubezpieczonego, które powinno wynosić:

-za rok 1970 łącznie 66 444,99 zł, wwpw-248% (przy przyjęciu za 2/1970 – dodatku szkodliwego za 12 dni)

- za rok 1974 łącznie 93 207,83 zł, wwpw 244% (przy wyliczeniu za okres od 3/1974 do 12/1974 dodatku nocnego od stawki 164 zł)

- za rok 1975 łącznie 106 281,50 zł, wwpw 226% (przy skorygowaniu wynagrodzenia z Karty Górnika)

- za rok 1976 łącznie 108 955,49 zł, wwpw 212 % (przy prawidłowym zsumowaniu wynagrodzenia za ten rok).

Przyjmując ustalone wartości wynagrodzeń jw., po korekcie, wwpw wynosi 279,76 % (5 595,13: 20) , a więc przekracza 250% .

W przypadku wyliczenia wwpw z 20 lat, tj. za lata 1970-1972, 1974-1975, 1979, 1982-1995 (tj. w przypadku przyjęcia do wyliczeń wskaźnika z roku 1976 w miejsce wskaźnika z roku 1979) wwpw wynosi 280,05 %, a więc przekracza 250%.

Wyliczenie wskaźnika.

- 1970- 248% (wwpw)
- 1971- 241,22%
- 1972-246,87%
- 1974-244%
- 1975 – 226%
- 1979- 212,81 %
- 1982- 237,80%
- 1983-284,28%
- 1984- 350,40%
- 1985- 384,88%
- 1986- 396,80%
- 1987-347,80%
- 1988 – 332,10%
- 1989- 287,85 %
- 1990-275,00%
- 1991-230,41%
- 1992-290,41%
- 1993-358,59%

- 1994-279,74 %
- 1995-120,71%

5600,94: 20= **280,05%**

Jest to najkorzystniejszy wskaźnik wyliczony dla ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno-rentowych, który na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw, z uwzględnieniem druków Rp-7 i z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Sąd podzielił opinie biegłego sądowego w zakresie odtworzonych w niej wynagrodzeń ubezpieczonego jako przekonywującą, rzeczową, fachową, obszernie i szczegółowo uzasadnioną, przy czym odnośnie wyliczenia zarobków

za lata 1970, 1974-1976 Sąd podzielił zastrzeżenia organu rentowego złożone w piśmie procesowym z 2.06.2017r., które prawidłowo powinny wynosić: 1970- 66 444,99 zł, 1974-93 207,83 zł, 1975 – 106 281,50 zł, 1976 – 108 955,49 zł.

Prawidłowy i najbardziej korzystny dla ubezpieczonego wwpw, wyliczony z uwzględnieniem korekty w zakresie zarobków za wyżej wskazane lata, wynosi 280,05 %.

Zauważyć także należy, iż ubezpieczony udokumentował zarobki aż z 16 lat (1980-1995) w wystawionym druku Rp-7. Obliczony wwpw z tych 16 lat wynosi 287,58 % (4 601,32 :16), jest też bardzo wysoki w poszczególnych latach.

Z tego wynika, iż do wnioskowanego przeliczenia emerytury ubezpieczonego wystarczyłyby średni roczny wskaźnik z pozostałych brakujących 4 lat już w wysokości 99,72 % (398,88 % podzielone przez 4).

Zatem wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, zdaniem Sądu, prawidłowo wynosi 280,05%, okazał się więc być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej od miesiąca złożenia wniosku w tym zakresie, tj. od 1 listopada 2015r.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc w pkt. 1 zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 360,00zł na rzecz ubezpieczonej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 420/16

Notatka:

Sędzia ref. Od dn.21.07-30.07.2017r. przebywała na urlopie.

R. dn. 1 sierpnia 2017r. SSO Joanna Smycz

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu z pouczeniem
2. kal. 14 dni.

R., dnia: 1 sierpnia 2017r. SSO Joanna Smycz